

Autor Marija Kukučka

Petak, 26 Lipanj 2015 13:18 - Ažurirano Petak, 26 Lipanj 2015 13:42

Petar Gorša, Bjelovarčanin koji se bavi streljaštvom osvojio je nakon 7 godina prvu medalju u seniorskoj konkurenciji, na prvim Europskim igrama u El Bakuu, i to srebrnog sjaja. Naš najtrofejniji strijelac tako je nakon juniorske karijere konačno slavio među seniorima te ostvario rezultat karijere, i povijesnu medalju za Hrvatsku. U prvom intervjuu nakon povratka u Hrvatsku progovara o dugo očekivanoj medalji, zašto ona sa sobom nosi i gorak okus te kakvi su mu planovi u daljnjoj sportskoj karijeri.

Čestitke na osvojenom srebru na prvim Europskim Igrama. Kao junior si osvojio dva europska zlata i broncu, bio europski rekorder, svjetski viceprvak te si osvojio mnogobrojne medalje na međunarodnim i natjecanjima unutar Hrvatske. Kakav je osjećaj nakon velike juniorske karijere konačno slaviti u seniorskoj konkurenciji?

Hvala! Osjećaj je oslobađajući, pao mi je velik teret sa srca. Prošlo je sedam godina otkako sam osvojio posljednju veliku medalju. Za to sam vrijeme u nekoliko navrata bio u prilici osvojiti medalju, ali nisam uspijevao. To mi je stvaralo osjećaj praznine, bez obzira što sam dominirao na domaćim i međunarodnim natjecanjima. Sad mi je srce na mjestu. Dokazao sam si da mogu rame uz rame sa najvećima.

Opiši nam o kojoj disciplini je riječ, te tijek meča i finale na Europskim Igrama.

Disciplina se zove 3x40 trostav. Sastoji se od klečećeg, ležećeg i stojećeg stava. U svakom stavu se gađa 40 meč hitaca i neograničen broj probnih hitaca. Sam meč traje 2 sata i 45 minuta ne računajući pripremu i probu. Trostav je najzahtjevnija i najteža streljačka disciplina. Na dan meča bez prestanka je puhao jak vjetar koji ima velik utjecaj na ispaljeni metak. Znao sam da će u finale samo oni koji se najbolje prilagode situaciji stoga sam na meču bio maksimalno discipliniran, pratio smjer i snagu vjetra, predviđao kako će utjecati na putanju zrna do mete i na taj način greške svodio na minimum. Bili su to najteži uvjeti u kojima sam do sad pucao, ali taktička izvedba mi je bila vrhunska te sam kao drugoplasirani ušao u finale. U finalu se kreće od nule, isto tri stava, ali 15 finalnih metaka po stavu. Imao sam pravu malu dramu sa prijelaza iz klečećeg u ležeći stav gdje mi je prilikom odvijanja pukao ključan šaraf u zadnjem segmentu kundaka. Imao sam sreće što se nije zabrtvio u navoju pa sam ga uspio zamijeniti u zadnjoj minuti prije početka ležećeg stava. U suprotnome ne bi mogao nastaviti finale. Bilo je napeto u stojećem stavu gdje su me u zadnjih pet metaka nijanse dijelile do zlata. Međutim Francuz je sa više iskustva u finalima na kraju zaslužio slavo.

Što je s kvotom za Ol u Rio de Janeiru?

Na Europskim Igrama dijelila se samo jedna kvota po disciplini i to po pravilu da na rang listi dobiva prvi od onih koji nemaju kvotu. Ovo srebro ima i tu nijansu tuge jer prvoplasirani nije imao kvotu pa je kvota otišla njemu. Takav nam je trend u streljaštvu ovaj olimpijski ciklus. Do kvote samo sa medaljom. Imam još tri natjecanja gdje ću se boriti za kvotu.

Poslije Ol u Londonu, gdje si također nastupao, napuštaš bjelovarski klub, a prošle godine mijenjaš i prebivalište. Pojasni nam koji su razlozi tvog odlaska.

Autor Marija Kukučka

Petak, 26 Lipanj 2015 13:18 - Ažurirano Petak, 26 Lipanj 2015 13:42

U razdoblju od 2009. do 2012. god. dogodilo se puno toga. 2009. sam bio zaposlen u klubu u Bjelovaru. Zateklo me jako loše stanje. Nismo imali podmladak niti mladih ekipa koje su bile natjecateljski konkurentne. Trebalo je puno toga stvoriti od nule. U tri i pol godine kroz moju školu streljaštva prošao je rekordan broj djece. Pojavili su se novi talenti. Moji strijelci osvojili su kadetsko ekipno i pojedinačno srebro na državnom prvenstvu, a u županiji su dominirali. Međutim mnoge stvari su se lomile preko mojih leđa i na štetu moje karijere. Radio sam prevelik opseg poslova. Odrađivao domarske poslove održavanja i čišćenja objekta, vodio školu streljaštva, natjecateljski program kadeta, juniora i seniora, vozio na natjecanja, pripremao natjecanja koja su se održavala na streljani, a istovremeno i sam trenirao punim intenzitetom. Čelni ljudi kluba su u meni vidjeli funkcionera koji itekako ima smisla za taj posao, međutim ja nisam bio spreman odustati od svoje karijere iako oni jesu. Potreba za odlaskom je dugo rasla u meni. Jako sam volio klub i ljude kraj kojih sam odrastao, a i trenerski rad jer me uspjeh mojih strijelaca na natjecanjima veselio kao moj vlastiti. Imao sam san da u Bjelovaru stvorimo snažan streljački centar, da potičemo i moderniziramo razvoj streljaštva u klubu i u županiji. Da ne budemo samo prosječni i zadovoljavamo se amaterizmom. Vjerovali ili ne, ima nešto posebno u talentu Bjelovarčana za streljaštvo. Vjerojatno mi je zato tako dugo i trebalo da to »presiječem«. Naposljetku bilo je tu i jako sramotnih stvari koje mi je napravila uprava kluba, u prvom redu dopredsjednik koji zapravo vlada klubom. O tome ne želim javno govoriti te stvari su me duboko povrijedile i to čini većinu razloga zašto sam otišao. Zatim valja spomenuti i vodeće ljude grada Bjelovara koji nisu bili u stanju održati obećanje dato još 2006. god. te nadograditi streljanu za 50m mali kalibar i 25m pištolj što bi omogućilo bjelovarskom klubu treniranje još četiri olimpijske discipline spram sadašnje jedne. Od toga bi korist imala policija, vojska, lovci, zaštitari i svi oni kojima je oružje vezano uz profesiju ili hobi. Uz dobro vođenje objekta ta investicija bi se isplatila u narednih 8 godina i nakon toga bilježila samo profit. Opće je poznato da u Bjelovaru nemamo smisla za investicije, raspodjelu novca, razvoj grada i njegove infrastrukture. Vjerujem da će Bjelovar u budućnosti napuštati brojni mladi sportaši, školovani ljudi te mlade obitelji.

Novi klub ti je »SD Dalmacijacement« iz Solina. Kako si se odlučio baš za taj klub? Tko te trenira?

Nakon odlaska iz »SD Bjelovar 1874« imao sam nekoliko opcija nastavka karijere izvan

Autor Marija Kukučka

Petak, 26 Lipanj 2015 13:18 - Ažurirano Petak, 26 Lipanj 2015 13:42

Hrvatske, međutim to bi mi onemogućilo da nastupam za našu zemlju. Klub u Solinu je najtrofejniji Hrvatski klub, financijski je dovoljno jak da mi omogući kvalitetne treninge i opremu. To mi je bio glavni faktor prelaska. Trener mi je Siniša Vitez koji je ujedno i direktor kluba. S trenerom dobro surađujem i zadovoljan sam. Čovjek je cijeli život u sportu, vodio je streljačke reprezentacije Jugoslavije i Hrvatske do 2008.god. Kod njega mi se najviše sviđa poznavanje materije sporta, veliko iskustvo u radu s sportašima i vječiti optimizam kojim i nakon lošeg meča uspije postići to da psihički ne potonem. Ima veliku sportsku karizmu tako da lako nalazimo zajednički jezik. Za sada sam prezadovoljan suradnjom i poštivanjem dogovora između kluba i mene. Na kraju krajeva ova medalja je najbolji pokazatelj našeg rada zadnje dvije sezone.

Natjecanja i sportski plan do kraja sezone?

Ove sezone me čeka europsko prvenstvo u Sloveniji te svjetski kup u Gabali. Na tim natjecanjima ću nastojati osvojiti kvotu za Olimpijske Igre. Ako mi to ne pođe za rukom, imam još jedno natjecanje sljedeće godine. Prioritet nam je osvajanje kvote za Rio. Sva druga natjecanja su nam manje bitna i služe nam samo u svrhu provjere i slaganja forme.

Želimo ti puno sreće u daljnjim natjecanjima, te da iduće godine proslavimo i tvoju medalju s Olimpijskih igara!

Petar Gorša ostvario povijesni uspjeh na prvim Europskim igrama, ali srebrna medalja odlazi u Solin

Autor Marija Kukučka

Petak, 26 Lipanj 2015 13:18 - Ažurirano Petak, 26 Lipanj 2015 13:42
